

POŽADAVKY POZEMNÍHO VOJSKA NA LETECTVO

Zahájení a vedení války je dáno mimo jiné především možnostmi států a v našich podmínkách možnosti koalic států, které ji vedou.

Vyzbrojení našich armád i armád pravděpodobného nepřítele nejmodernější a výsoce pohyblivou bojovou technikou s velkým dosahem a účinkem umožňuje vést od samého počátku rozhodnou bojovou činnost k úplnému zničení protivníka. Základním předpokladem k tomu je získání a udržení palebné převahy. Je to úkol všech palebných prostředků, především raket, dělostřelectva a letectva.

Vzhledem ke svým specifickým vlastnostem, zejména rychlosti, dosahu a schopnosti nepřátelské cíle vyhledávat a okamžitě je ničit, bude letectvo často jediným prostředkem, který bude schopen vyřadit nepřátelské cíle. Jeho význam v souvislosti se zvyšováním palebné síly a pohyblivosti vojsk nepřítele roste.

Přispívá k tomu nejen stále se zvyšující počet cílů, které může efektivně ničit především letectvo, ale také to, že pod-

klady pro palebné údery ostatních zbraní často může dát jen letectvo. Letectvo je také důležitou součástí účinné protivzdušné obrany a prostředkem manévru silami a prostředky.

Úkoly letectva v soudobé operaci a boji jsou tak význačné, že bez letectva nelze cíle operací a boje splnit. V dalším se zaměřím jen na ty úkoly, které jsou plněny bezprostředně ve prospěch pozemních vojsk a úmyslně vypustím takové otázky, jako je boj o nadvládu ze vzduchu, ničení PVO nepřítelů atd.

K hlavním úkolům letectva, které plní ve prospěch pozemních vojsk, patří:

- vzdušný průzkum,
- podpora vojsk,
- protivzdušná obrana pozemních vojsk,
- zabezpečení a podpora vzdušných výsadek,
- přeprava vojsk a materiálu všeho druhu.

Potřeba letectva pro plnění jednotlivých úkolů vyplývá z jejich rozboru.

Vzdušný průzkum

Informace o silách a prostředcích nepřítele a jejich činnosti jsou nezbytným podkladem nejen pro rozhodovací proces, ale i pro ničení nepřítele. Proto informace jsou výchozí základnou pro veškerou činnost vojsk. Jejich získávání různým

druhem průzkumných prostředků proto věnujeme značnou pozornost.

Vzhledem k hloubce, z níž je třeba zprávy pro jednotlivé stupně velení získávat, a vzhledem k vysoké mobilitě nepřátelských vojsk a tím i možnosti

rychlého měnění prostorů neustále **rostou požadavky na vzdušný průzkum**. Potřeba zabezpečit včasnost a efektivnost použití jaderných prostředků, působících na cíle v hloubce nepřátelských sestav, případně přechod na jejich použití, růst významu a rozsah úkolů vzdušného průzkumu jen potvrzují.

Vzdušný průzkum soustředíme zejména na upřesnění údajů o uskupení nepřátelských prostředků jaderného napadení taktického i operačního dosahu, na zjišťování palebných prostředků a hlavních uskupení vojsk v taktické i operační hloubce a dále odhalení systému velení a navedení.

Rovněž **kontrola výsledků** palebných, zejména jaderných úderů bez ohledu na

použitý prostředek, bude významným úkolem vzdušného průzkumu.

Hlavní úsilí vzdušného průzkumu bude zaměřeno na hloubku armádní operace, tj. do hloubky 250 až 350 km. Pro front však bude třeba vést vzdušný průzkum na celou hloubku frontové operace, tzn. do 500 až 800 km.

Možné druhy a počty objektů, které budou zjišťovat prostředky vzdušného průzkumu viz **příloha 1**. Výjimkou budou nepřátelská vojska v dotyku. U nich mohou zjišťovat cíle do hloubky 10 až 15 km technické prostředky pozemního průzkumu. Pomocí vrtulníků nad vlastním územím můžeme jejich dosah zvýšit až na 20 km.

Podpora vojsk

S přezbrojováním vojsk pravděpodobného nepřítele **roste počet malorozměrných a vysoce pohyblivých cílů značného bojového významu**. Stíhací bombardovací letectvo bude vzhledem ke svým vlastnostem často hlavní palebnou silou při jejich ničení ať již klasickými, či bude-li to efektivní, jadernými pumami. Základním způsobem bojové činnosti letectva bude ničení cílů ihned po jejich zjištění.

Při podpoře boje pozemních vojsk bude stíhací bombardovací letectvo plnit především tyto úkoly:

- ničit nepřátelské jaderné prostředky ve vyčkávacích prostorech, na přesunech i v palebných postaveních,
- ničit a umlčovat nepřátelská vojska a bojovou techniku (dělostřelectvo, tanky, obrněné transportéry, automobily) v prostorech soustředění, na přesunech a v palebných postaveních,
- ničit a umlčovat nepřátelské opěrné body (rajóny),
- ničit a umlčovat velitelská stanoviště, naváděcí stanoviště, spojovací uzly, radiotechnické prostředky,
- ničit přisunované nepřátelské zálohy a odrážet jejich protiúder,
- ničit nepřátelské vzdušné výsadky v prostorech nakládání, ve vzduchu a a v prostorech vysazení,
- rušit činnost nepřátelského týlu,
- ničit železniční transporty nepřítelů,
- bořit mosty a přepravy nepřátelských vojsk.

Maximální úsilí bude třeba věnovat ničení **nepřátelských jaderných prostředků**. Při době pobytu v palebných postaveních u odpalovacích zařízení typu LANCE (nahradí HONEST JOHN a pravděpodobně

i SERGEANT) do 10 minut a u PERSHING do 15 minut bude většinu těchto prostředků muset ničit letectvo.

Rovněž ničení a umlčování nepřátelských vojsk a bojové techniky, zejména palebných prostředků, bude důležitým úkolem, který bude letectvo plnit spolu s ostatními prostředky ničení. Jejich společným cílem bude dosáhnout minimálně umlčení nepřátelských vojsk, tzn. způsobit jim ztráty 20 až 40 %. Častějším úkolem však bude požadovat zničit nepřítel, tzn. způsobit mu ztráty větší než 40 %.

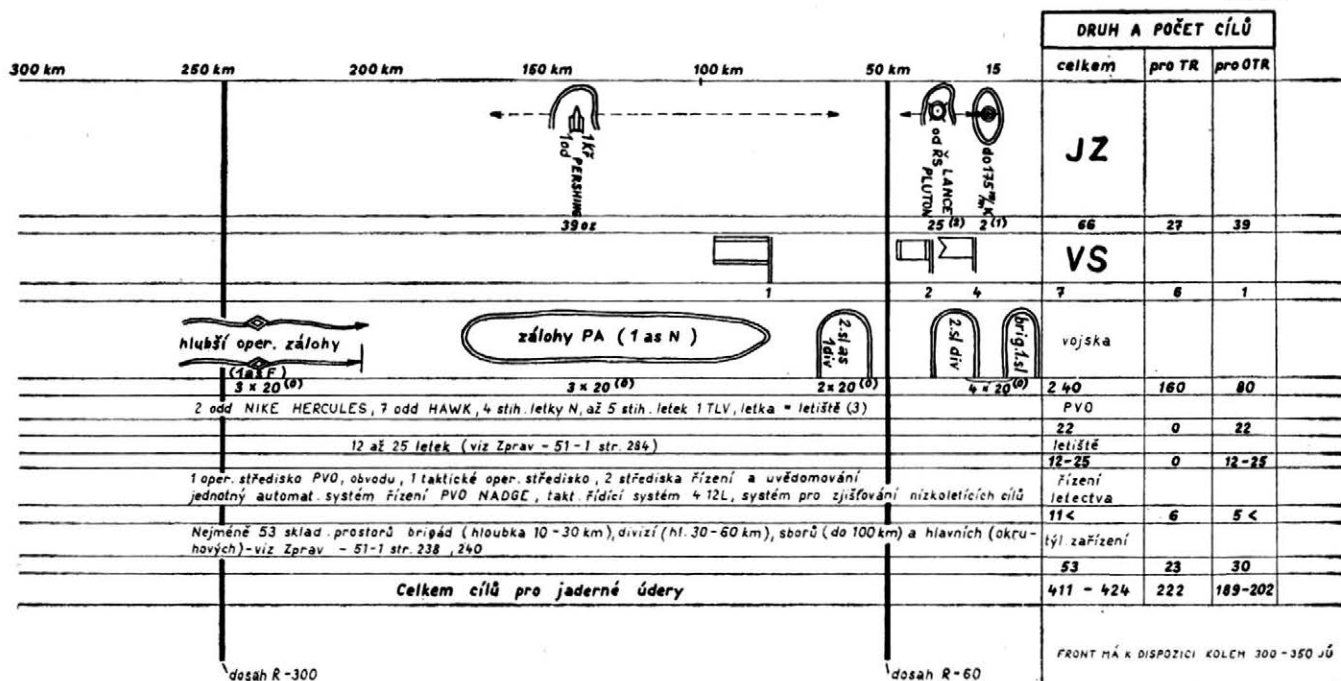
Druhy a počty hlavních vojskových cílů, které bude třeba ničit palebnými prostředky, k nimž počítáme i stíhací bombardovací letectvo, uvádí **příloha 1**.

V podmínkách použití jaderných zbraní budou hlavními prostředky jejich ničení raketové prostředky a letectvo. Zatímco raketové vojsko bude působit především proti cílům stacionárním, letectvo bude ničit ostatní cíle.

Bojové úsilí letectva bude soustředěno na rozhodující fáze operace, jimiž jsou první jaderný úder, blíží a další úkol.

V případě bojové činnosti bez jaderných zbraní bude letectvo spolu s raketovým vojskem, používajícím podle situace chemické náplně, hlavním prostředkem ničení. Jeho významným úkolem bude zejména **boj s nepřátelskými zálohami**. Na výsledku boje s nimi bude záviset tempo útoku a dosažení konečných cílů operace.

Jak vyplývá z přílohy 1, je většina nepřátelských cílů v hloubce do 300 km. Za touto vzdáleností jsou však cíle další, zejména zálohy a různé týlové objekty. Množstvím cílů a jejich vzdáleností jsou vymezeny zčásti i požadavky na potřebu

POZNÁMKA: v prvním sledu jeden as N se dvěma divizemi v 1 a jednou v 2. sledu jeden as F

v druhém sledu jeden as N o třech divizích

jeden as F o dvou až třech divizích

(0) Každá divize tvoří podle soudobých názorů 20 cílů pro JZ, perspektivně to bude asi více (viz OZ)

(1) U každé divize N jeden pd K 175 m/m

(2) U každé divize N po 6 LA tj. 3 cíle, u as N 12 LA tj. 6 cílů

U každé divize F po 4 PLUT, tj. 2 cíle, u as F 8 PLUT, tj. 4 cíle

(3) Viz Zprav - 51-1 str. 312 Doplněk

FRONT MÁ K DISPOZICI KOLEM 300 - 350 JÚ

Z TOHO JE KOLEM 60 % tj. 180 - 210 TAKTICKÝCH

40 % tj. 120 - 140 OPER. TAKT.

ZBYTEK MUSÍ UHRADIT ÚDERY LETECTVA

ZA BOJ ČINNOSTI BEZ JZ PAK VŠE.

a typy stíhacích bombardovacích letounů. Většina z nich musí být schopna působit do hloubky 300 km, menší část do hloubky 500 km a více.

K složitým fázím operace patří **odražení nepřátelského protiúderu**. Cílem společné činnosti raketového vojska a letectva při plnění tohoto úkolu bude:

— rozbít protiúderné uskupení a znemožnit jeho vyřazení k protiúderu; toho lze dosáhnout způsobem mu takových ztrát, které mu znemožňují získat převahu a tím i útočit; tato varianta přichází v úvahu zejména v podmínkách použití jaderných zbraní;

— zdržet vyřazení nepřátelského protiúderu s cílem vytvořit podmínky pro jeho zničení ve střetném sražení nebo pro přechod vlastních vojsk do obrany (vyžaduje kolem 3 až 4 i více hodin času podle konkrétní situace) k odražení nepřátelského protiúderu.

Úsilí letectva bude přitom záviset především na stanoveném cíli a možnostech raketových vojsk a na síle a možnostech nepřátelského uskupení.

Při dalších **důležitých fázích operace**, jako je zasazování druhých sledů, překonávání vodních toků, vysazování operačních a taktických výsadků, přechod z bojové činnosti bez jaderných zbraní na jejich používání budou požadavky na letectvo rovněž vzrůstat. Potřebné úsilí letectva bude záviset na konkrétní situaci, zejména na množství a druhu nepřátelských cílů v těchto prostorech a jejich rozdělení mezi jednotlivé palebné prostředky.

Při vedení bojové činnosti na samostatných, navzájem vzdálených směrech, za často a rychle se měnící bojové situace a při vysokém tempu bojové činnosti vojsk **vzrůstá význam času**. Jestliže dříve o výsledcích bojů a operací rozhodovaly dny, případně hodiny, dnes o tom **rozhodují často dokonce minuty**. Je to dáno tím, že úspěch má ten, kdo předejde protivníka v palebných, zejména jaderných úderech, **získá a udrží nad ním převahu na rozhodujících směrech**. Při vysoké mobilitě vojsk potencionálního nepřítele to není snadné. Jeho perspektivní orientace na vybavení armádních sborů i divizí (divize typu TRICAP) značným počtem vojskového letectva tuto skutečnost jen podtrhuje. Současně však vyžaduje obdobnou vysokou pohyblivost i od našich svazků. Je proto třeba orientovat se u nás již nyní a tím spíše perspektivně na **větší využívání vzdušného prostoru**.

Rychlost přepravy vojsk vzduchem a využití vzdušného prostoru k bojové činnosti umožňují podstatně zvýšit bojový potenciál pozemních vojsk [lze je rych-

leji vracet k bojové činnosti], zasazovat protivníkovi překvapivé údery na jeho nejslabším místě a v případě potřeby rychlým zasazením sil zabránit vzniku krizových situací u vlastních vojsk.

Typickým představitelem vzdušné mobility pozemních vojsk se v současné době stává **vrtník**, perspektivně to mohou být také vznášedla.

Počet vrtníků, jejich druh, výzbroj, vybavení a začlenění vyplynou z úkolů, které bude účelné, aby vrtníky plnily ve prospěch pozemních vojsk. Jak ukazuje současnost a také výhled v příštích letech, budou vrtníky tvořící vojskové letectvo plnit především tyto úkoly:

a) **ve prospěch vševojskových svazů a svazků**

— vysazování taktických vzdušných výsadků (plnicích v podstatě úkol před-sunutých odřadů ve srovnání s 2. světovou válkou), průzkumných a diverzních skupin,

— bezprostřední palebná podpora pozemních vojsk, včetně vrtníkového výsadku,

— manévry druhých sledů (včetně PTZ, POZ) na směry, kde proniká protivník,

— přeprava vojsk přes silně zamořené prostory (za používání JZ),

— vedení rekognoskace (včetně os),

— jako prostředek velení a spojení,

— průzkum všeho druhu včetně radarního,

— pomoc při likvidaci následků po jaderných úderech protivníka,

— vedení boje s radioelektronickými prostředky;

b) **ve prospěch raketového vojska a dělostřelectva**

— vyhledávání cílů a stanovení jejich parametrů z prostoru nad vlastními vojsky,

— řízení palby,

— manévry raketovými a dělostřeleckými prostředky;

c) **ve prospěch ženijního vojska**

— přepravu potřebného materiálu a ženijních sil,

— pomoc při stavbách (mosty apod.),

— překonávání a včasné odstraňování různých překážek a zátarasů, včetně jaderných,

— zátarasování

d) **v oblasti materiálního, zdravotnického a technického zabezpečení**

— přeprava, případně odsun materiálu všeho druhu (včetně raket),

- poskytování odborné lékařské pomoci raněným na místě a jejich odsun,
 - vyhledávání poškozené bojové techniky, stanovení druhu a způsobu opravy,
 - přísun k opravě potřebného materiálu a odborníků - opravářů,
 - odsun poškozené techniky.
- Hodnotu vojenského letectva na jed-

notlivých organizačních stupních bude určovat množství a rozsah úkolů, které na ně budou kladeny. Důležitý však bude nejen počet, ale hlavně pružnost a kvalita jejich využití. Kromě toho bude třeba přihlížet také k stejným možnostem nepřítelů a zabezpečit tak reálné předpoklady pro úspěch.

Vysazení a podpora výsadku

Vysoce pohyblivý charakter soudobé bojové činnosti, boj o čas, tendence předejít nepříteli a vnutit mu svou vůli, se naimo jiné projeví častým používáním jak taktických, tak operačních výsadků.

Již dnes plnění stanovených úkolů vyžaduje vysadit ve prospěch vševojskových svazků v průměru jeden motostřelecký prapor denně. Jde v podstatě o úkoly, které plní také předsunuté oddáky, které se těžko mohou odpoutat od hlavních sil při vybavení stejnými prostředky manévru.

Perspektivní význam a potřeba používání vzdušných výsadků dále poroste a počítáme s tím, že se stane nedílnou součástí bojové činnosti vševojskových svazků. Ukazují to jak zásady vlastní bojové činnosti a bojová technika a jejich předpokládaný vývoj, tak pravděpodobný vývoj zásad bojové činnosti, organizace a bojové techniky potenciálního nepřítelů.

Vedle taktických výsadků ve prospěch vševojskových svazků bude třeba vysazovat operačně taktické výsadky ve pro-

spěch vševojskových armád nejméně dvakrát za armádní útočnou operaci (jednou v průběhu plnění bližšího a jednou při plnění dalšího úkolu armády). Vyplývá to jednak ze zásad bojové činnosti vlastní i nepřítelů a jednak z terénu v našem zájmovém pásmu (významné vodní toky, příčná horská pásma).

Každý výsadek bude vyžadovat nejen čas na naložení, přelet a vysazení, ale také čas na návrat vrtulníků či letounů, které výsadek přepravovaly a na jejich technickou přípravu včetně doplnění PHM. Předpokládáme, že celková doba, po níž bude určitý výsadek vázat vyčleněné dopravní letectvo nebude menší než 4 až 6 hodin.

Kromě přepravy výsadku bude třeba zabezpečit přelet a obranu výsadku stíhacím letectvem a podporu jeho bojové činnosti stíhacím bombardovacím letectvem po dobu nejméně dvou hodin.

Zabezpečení výsadku letectvem je tedy složitý a náročný úkol. K jeho splnění je třeba všech druhů letectva.

Protivzdušná obrana pozemních vojsk

Důležitý úkol letectva je obrana pozemních vojsk, hlavních prvků jejich bojových a operačních sestav před údery ze vzduchu a vzdušným průzkumem. Bude jej plnit stíhací letectvo v těsné součinnosti s prostředky protivzdušné obrany pozemních vojsk.

Při určování potřebného počtu stíhacího letectva je proto třeba vycházet především z požadované efektivnosti protivzdušné obrany a z možnosti pozemních prostředků protivzdušné obrany.

Cílem bojové činnosti všech prostředků protivzdušné obrany je úplné odrazení a zničení nepřátelského letectva.

Toho můžeme dosáhnout společným použitím všech prostředků PVO zejména:

- při odrazení hromadných a ostatních úderů nepřátelského letectva,
- zabezpečováním přesunu a zasažení druhořadových svazků,
- obranou prvních sledů při překoná-

vání důležitých terénních čar jako jsou vodní toky, příčné horské hřbety,

- obranou vzdušných výsadků po celou dobu jejich činnosti,

- obranou důležitých prvků operační sestavy armád a frontu (např. arb, PAZ apod.) v době přemísťování prostředků PVO.

Kromě toho musí být u frontu záloha stíhacího letectva (1—2 plukovní vzlety) pro použití při nepředvídaných situacích.

Při určování celkové potřeby stíhacího letectva k plnění těchto úkolů bude třeba brát v úvahu, že:

- D1 a D2 může nepřátelské letectvo uskutečnit až pět, v dalších dnech operace až tři hromadné údery,

- v průběhu každého dne frontové operace bude třeba počítat se zasažením nejméně jednoho svazku (nepůjde jen o svazky nové, ale také o svazky zasazo-

vané po vystřídání] a s jeho zabezpečení-
m alespoň v nejkratším období, tj. v době dokončování přesunu před zasa-
zením, při zasazení a těsně po něm, kdy
sestava zasazovaných vojsk je nejzranitel-
nější, a proto je také nejvyhledávanějším
cílem úderů nepřátelského letectva; doba
činnosti stíhacího letectva bude kolem
2 až 3 hodin;

— v prostoru středoevropského válčiš-
tě budou útočící vojska překonávat každý
den nejméně jednu terénní překážku
(vodní tok, příčný hřbet), která způsobí
zpravidla zhuštění bojových a operačních

sestav a tím vzniknou výhodné podmínky
pro úder nepřátelského letectva; obranu
stíhacím letectvem bude třeba zabezpečit
po dobu 2 až 3 hodin;

— v průběhu frontové operace budou
použity operační, u prvosledových armád
taktické vzdušné výsadky; stíhací letectvo
musí zabezpečit nakládání výsadku, jeho
přelet, vysazení, zaujímání bojové sestavy
a bojovou činnost vysazených vojsk.

**Konkrétní množství stíhacího letectva
bude závislé na velikosti výsadku, celkové
vzdušné situaci a možnostech stíhacího
letectva.**

Přeprava vojsk a materiálu vzduchem

Poněvadž pohyblivé sledy frontového
zásobovacího systému (oddělení FZ) se
rozmisťují na zádi sestavy prvosledových
armád, není účelné organizovat mezi
těmito stupni (front—armáda) přepravu
vzduchem. Nelze ani předpokládat, že by
vzdálenost 30 až 80 km mezi odděleními
předsunuté frontové základny a pohyblivou
armádní základnou vzdušný přesun
vyžadovala.

Přeprava materiálu vzduchem je aktu-
ální u úderných tankových uskupení, pů-
sobících samostatně v operační hloubce.
Vzdálenost těchto vojsk od hlavních sil
může dosahovat kolem 50 km i více, tj.
okolo jednoho až dvou dnů boje. Může
k tomu docházet u každé vševojskové ar-
mády ke konci útočné operace. V rámci
frontové operace může k tomu tedy dojít
jednak při plnění bližšího a jednak při
plnění dalšího úkolu frontu, tj. v průbě-
hu pátého až šestého a desátého až dva-
náctého dne operace (v závislosti na prů-
měrném tempu postupu).

Vzdálenost frontové základny od di-
vizních skladů tankových svazků pak mů-
že dosahovat kolem 400 km při plnění
bližšího úkolu frontu a při druhé armá-
dní operaci, tj. při plnění dalšího úkolu
frontu až dvakrát tolik.

Vzhledem ke konkrétní situaci svazků
se může vyskytnout potřeba přepřavit
vzduchem hlavní druhy materiálu rozho-
dující pro bojovou činnost. Bude to pře-
devším tanková munice, nafta motorová,
náhradní díly a léčiva, včetně krve.

Připustíme-li u tankové divize v odtr-
žení pokles až na hranici nedotknutel-
ných zásob, pak pro obnovu zásob a boje-
schopnosti na 2 až 3 dny boje (než se
spojí s hlavními silami) to může být ko-
lem 400 t tankové, 100 t protitankové a
50 t protiletadlové munice, 400 až 600 m³
nafty, do 10 t náhradních dílů a do 10 t
léčiv a krve. Celkem to může být 970 až
1170 tun materiálu.

Bude-li reálný předpoklad na dřívější
spojení s odtrženou divizí, může být
množství přesunovaného materiálu sni-
ženo.

K potřebě přepřavit materiál vzdu-
chem může dojít také v armádní operaci.
V našich podmínkách, kdy cíl frontové
operace se dosahuje několika armádními
operacemi, bude nutné přesunout uvede-
ný materiál i vícekrát.

V některých případech bude nutné pře-
sunout nejnnutnější materiál vzduchem i na
stupni vševojskový svazek. Bude to tehdy,
jestliže se některý z pluků (PO) divize
odtrhne na vzdálenost kolem 40 km a
více a nebude reálný předpoklad na je-
jich brzké spojení. Může tomu tak být
např. při odříznutí předsunutého odřadu
na předmostí, při ovládnutí přechodu
přes příčné horské hřebeny, při nepřátel-
ském protiúderu apod.

Jestliže vzdálenost odtrženého pluku
bude menší, budeme podle konkrétní situ-
ace uvažovat o možnosti probít se s ne-
zbytnými zásobami buď přímo, nebo záso-
bovat jej přes úspěšné postupující sou-
sedy.

Je reálné počítat, že k obnovení boje-
schopnosti pluku bude třeba přesunout
kolem 50 až 60 t munice, 50 až 60 t po-
honných hmot, 20 až 30 t ostatního mate-
riálu. Celkem to může být 120 až 150 tun
materiálu.

Podle geografické situace v našem zá-
jmovém prostoru a možnosti potencionál-
ního nepřítele může se potřeba zásobovat
pluk vyskytnout u prvosledové armády na
směru jejího hlavního úderu. Celkové po-
žadavky na přepravu materiálu letectvem
tím dále vzrostou.

Nemalou pozornost si zasluhuje rovněž
odsun raněných vzduchem. Rychlý odbor-
ný lékařský zásah nejen zachraňuje živo-
ty raněných, ale podstatným způsobem
také zmenšuje nebezpečnost zranění a
zkracuje dobu jeho léčby. Zabezpečit

rychlou návratnost raněných je prvořadým úkolem zdravotnické služby.

Na základě odborných šetření a úvah předpokládáme vznik kolem 17 až 25 % zdravotnických ztrát u frontu a armád za operaci. Podle přednášky gen. Skovorody na shromáždění MNO v prosinci 1971 mohou dosáhnout dokonce až 35 %, z toho do 60 % v průběhu plnění bližšího úkolu. V průměru bude třeba odsunout během operace dva až tři tisíce raněných denně.

Z těchto počtů zdravotnických ztrát je třeba kolem 10 % raněných odsunout vzduchem. Přihlíží se přitom jednak ke specializaci raněných (velitelé, raketoví specialisté, letci apod.) a k akutnosti potřeby odborného lékařského zákroku.

Za současných podmínek bude nutné odsunout denně vzduchem v průměru 200 až 300 osob v rámci armády a kolem 1000

až 1500 osob v rámci frontu. Vzhledem k růstu ničivého účinku soudobých zbraní je reálné počítat s tím, že tato čísla mohou v budoucnosti ještě vzrůstat.

Raněné budeme většinou odsunovat z divizních, případně dokonce plukovních ohvazišť či z prostoru rozmístění samostatných oddílů. Jejich vzdálenost může být kolem 10 až 20 km od čáry dotyku. Nemocniční základny pak bývají kolem 60 km od předního okraje.

K odsunu raněných můžeme, pokud to bude vzhledem k vhodnosti použitého druhu přepravního prostředku (letadlo, vrtulník) možné, využít stejných prostředků jako k přesunu materiálu. Jejich kapacita bude pro odsun raněných více než postačující. Vzhledem k včasnému odsunu některých případů však bude účelné mít určitý počet vrtulníků neustále k dispozici.

Požadavky pozemních vojsk na letectvo jsou velké a perspektivně počítáme s tím, že ještě vzrostou. Počet k tomu potřebných letounů bude záviset na možnostech používaných letounů a bude vycházet z ekonomických možností. I tak však bude značný. Jestliže již dnes při plnění požadavků pozemních vojsk, jak ukazují četná větší cvičení (např. VLTAVA, ŠTÍT apod.) bojová činnost letectva je řešena v rámci koalice, v budoucnu je potřeba vzájemné spolupráce uvnitř Varšavské smlouvy bude ještě větší. V rezoluci XIV. sjezdu KSČ se proto mimo jiné říká: „Trvalým úkolem celé společnosti, ozbrojených sil, státních a společenských orgánů a institucí je zajištění spolehlivé obrany země a socialistických vymožeností našeho lidu. Toho lze dosáhnout jen v rámci jednotného úsilí zemí Varšavské smlouvy, v plném souladu se zájmy všech jejich členských států, v nerozbořném přátelství a spojení se Sovětským svazem“.

Plnění rezoluce je nejen naším úkolem, ale jak vyplývá kromě jiného z požadavků pozemního vojska na letectvo, i objektivní nutností reálné ochrany socialistické vlasti.